

potřeby státních podniků byly zařazeny do rozpočtu těchto podniků. Do finančního zákona pro rok 1926 bylo však vloženo (čl. III., odst. 3. shora), že úvěrů povolených na potřeby investiční nesmí být použito k hrazení jiných výdajů.

Jest také zajímavě přihlédnouti ke změnám, které byly provedeny v návrhu finančního zákona pro rok 1926 následkem nové úpravy státního rozpočtu pro tento rozpočtový rok. Tak v článku VII. bylo vypuštěno zmocnění ministra financí, aby opatřil peněz pro veškeré státními příjmy nekryté státní výdaje úvěrními operacemi, protože návrh státního rozpočtu pro rok 1926 končí přebytkem. Jako nový článek vsunut článek XII., který upravuje opatrování peněz pro investiční potřeby státních podniků.

Dr. Sch.

Několik poznámek o dnešním studiu. V poslední době se na pražské fakultě právnické úžasně rozmohlo studium z t. zv. studijních pomůcek různých soukromých »přípravenc«, hlavně dra Schuberta a dra Hružy. A nejen to, ale vzrostl počet posluchačů, kteří se dávají v oněch »přípravkách« přímo ústně »připravovati«. Sám zjev, že se někdo dá ke zkoušce připravit jiným není ještě povážlivý, pokud informátor jen pomáhá a vede ve studiu, poctivém studiu celé látky. Ale hůře je, když ony pomůcky, označené »autory« jako nezcizitelné, jsou jenom výtahy z knih a přednášek universitních profesorů, více nebo méně důkladně sestavené, s větším nebo menším počtem chyb. (O způsobu jakým se sestavují, svědčí na př. toto: Ve Válečném právu mezinárodním prof. Hobzy (vyd. z r. 1923, str. 8) jest tisková chyba v oddílu o represáliích: je uveden r. 1903 pro obsazení Korfu Itálii místo r. 1923: tatáž tisková chyba jest převzata do výtahu Hružova, který jest z větší části opsán z Hobzova spisu!) Zde není možné srovnávání s cizími repetitorii (jako jsou repetitoria Fischerova), poněvadž tyto výtahy neslouží jen k opakování, ty jsou přípravou pro doktory práv! Kandidáti musejí je ovšem znáti přímo nazpaměť! A na to se dají natchytati bláhoví kolegové, kteří si myslí, že tím ušetří času a pak se přímo vysmívají těm kolegům, kteří studují z »originálů« sice daleko rozsahem větších, ale kteří nememorují nazpaměť jako malé děti, co jim páni x y et tutti quanti předloží, a nestráví rozumovým studiem v celku o nic víc času, ba naopak pokud já mohu posouditi, ještě méně. a když nějaký ten detail zapomenou, zbude jim v hlavě rámeček z pojmu, který je to hlavní při studiu. Jest to skutečně neuvěřitelné, že se mohou nalézt lidé, kteří za hlavní úkol studia považují dovést rychle vyjmenovat na př. všechny případy, kdy je v trestním řízení třeba svolení obžalovaného, a dívají se velmi pohrdavě na ty, kdo to nevědí, ale snaží se proniknouti hlavními zásadami práva. Tito lidé nepatří na vysokou školu a jest skutečně trapné vědomí, že takoví studenti dosahují akademických hodností a dělají dokonce zkoušky úspěšně! Bohužel, jest mezi námi právníky hodně těch, kteří se nedovedli přenést přes stanovisko středoškoláka: zdá se jim, že takto mohou lehčeji se naučiti, jest to školou zakázáno, a to je vábí. Ovšem, nelze jenom na ně svalovati všechnu vinu. Co oněm přípravnám nejvíce pomohlo, to byl nedostatek učebnic v některých oborech. Ještě dnes jest to vidět: nejvíce se používá výtahu v předmětech, kde není žádných učebnic nebo jsou dávno rozebrány. Ovšem nelze tím vysvětlovati »studuje-li« se takto v jiných oborech, jako v předmětech historických, kde jsou učebnice na všechno. Tento zjev jest nám skutečně nedůstojným vysokoškolských posluchačů, a měli by proti němu bojovati společně jak profesori, tak studenti. Tito mohou nejvíce vykonati, protože to mohou dělati neoficiálně, osobním přesvědčováním jednotlivců a na nich jest, aby se snažili o zlepšení úrovně posluchačů a absolventů fakulty, tím více, čím více počet nás právníků roste, nemá-li se státi pravdou mínění, jež se stále více rozmáhá, že právníci jsou řemeslníci s paragrafy jako nástroji. Ovšem oni sami to nezmohou a kořen zla nevyvrátí. To bude, anebo alespoň má býti také úkolem reformy práv-

nického studia, při jehož úpravě se musí hleděti nejenom k tomu, jak posluchači mají studovati, nýbrž také, jak studují. J. B.

Jubileum 75letého trvání pražské Obchodní a živnostenské komory. Pražská obchodní a živnostenská komora oslavila dne 18. listopadu t. r. jubileum svého 75letého trvání.

Pražská obchodní a živnostenská komora konstitovala se podle zákona z r. 1850. První volby konaly se dne 17. října 1850 ve staroměstské radnici, zahajovací schůze komory konala se dne 18. listopadu 1850 v zasedací síni pražského místodržitelství. Působnost komor byla rozšiřována: zákonem z r. 1861 přiznáno jim právo volby zástupců do zemských sněmů, zákonem z r. 1873 právo přímé volby říšských poslanců.

Původně měla komora skoro výlučně německý ráz; v několika desetiletích však stala se z většiny českou; po státním převratu byla hospodářským ohněm a pracovala v oboru zákonodárném i správním na budování naší hospodářské organizace, snažila se o to, aby české hospodářství získalo spojení s hospodářstvím světovým, usilovala o modernisaci dopravních prostředků a věnovala zvláštní péči českému živnostnictvu.

Komora založila časem řadu ústavů se speciálním oborem působnosti a zdokonalila po převratu jejich organizaci tak, aby mohly převzít i funkce institucí celostátních. Jest to ústav pro zvelebování živností, založený roku 1898, Ústav ku podpoře průmyslu, založený roku 1910, Obchodní ústav, vzniklý r. 1920 z bývalé vývozní kanceláře a Umělecko-průmyslové museum.

Památného jubilea vzpomenu to bylo slavnostní schůzí v zasedací síni komory, již zahájil za churavého presidenta Dra Malínského vicepresident Grossmann. Schůze zúčastnil se zástupce presidenta republiky, jemuž odeslán byl telegram, ministr obchodu Ing. Novák, primátor měst pražských, a zástupcové ústředních a jiných úřadů státních a veřejných. Delegáti dostavili se z Francie, Italie, Polska, Jugoslavie, Bulharska, Rumunska, Dánska, Německa, Rakouska, Ruska a Maďarska.

K svému jubileu vydala komora pamětní spis, v němž vylíčena jest její činnost v létech 1850—1925. Dr. Jindřich.

Reforma právnického studia byla předmětem ankety, konané 13. t. m. v ministerstvu školství a národní osvěty za účasti zástupců všech tří českých právnických fakult, fakulty německé i ministerstva školství a za předsednictví prof. Mířičky. Rozhodnuto jednomyslně, že nelze za dnešních poměrů pokusiti se o vybudování zcela nového systému studia právnického podle cizích vzorů, nýbrž že bude nutno v dalším postupu prací obmeziti se na odstranění vážných nedostatků systému dnešního. — Až potud poloúřední zpráva dodaná některým denním listům. Možno jen zatím podotknouti, že jednak jsme ji marně hledali v redakci našeho odborného listu, a jednak, že ministerstvo neuznalo za záhodno přizvati k této anketě zástupce studentstva a že se tedy zdá, že se má opět rozhodovati o studentstvu bez studentstva.

—e—

Sto let spořitelny české. Spořitelna česká založená r. 1825 vydala k svému stoletému jubileu slavnostní publikaci, v níž se popisuje vývoj a činnost tohoto proslulého peněžního ústavu našeho. Úkolem ústavu jest podporovati spořivost obyvatelstva přijímáním a zúrokováním vkladů, které jsou pak investovány do hypotečních zápůjček a i jiným bezpečným způsobem ukládány. Od jisté doby poskytuje ústav úvěr i veřejnoprávním korporacím. Pečlivým vedením vyšinula se spořitelna česká mezi přední naše peněžní ústavy a jako taková zasluhuje zajisté veřejného povšimnutí a uznání. Režný.

Dvě zajímavosti ze Sbírky zákonů a nařízení. Pod č. 212 uveřejněna jest vyhláška ministra financí ze dne 20. října 1925 »o soupisu obligací dráhy Karla Ludvíka a obligací dráhy Albrechtovy, haličských